

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **T. T. L.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, 602 00, Česká republika, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, Praha 3, Olšanská 2, P. O. Box 78, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2008, č. j. CPR-7804-1/ČJ-2008-9CPR-V221, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2008, č. j. 5 Ca 272/2008 – 31,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2008, č. j. 5 Ca 272/2008 – 31, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie, Ostrava, Inspektorát cizinecké policie Přerov, ze dne 8. 4. 2008, č. j. CPOV-4623/ČJ-2008-4066, bylo podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce z území České republiky na 1 rok, neboť žalobce pobýval na území České republiky bez platného víza, ač k tomu nebyl oprávněn. Uvedený správní orgán v prvním stupni, dále (s odkazem na ustanovení § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území České republiky do 12. 5. 2008, podle ustanovení § 120a odst. 1 tohoto zákona rozhodl též o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 179 téhož zákona a konečně vyslovil, že se podle

ustanovení § 85 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vylučuje odkladný účinek odvolání.

Odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 7. 2008, č. j. CPR-7804-1/ČJ-2008-9CPR-V221, zamítl a toto rozhodnutí potvrdil.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou městský soud kasační stížností napadeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 70 písm. f) s. ř. s. Dospěl k závěru, že žalobce nerespektoval výjezdní příkaz s platností do 3. 2. 2008 a území České republiky neopustil a zdržoval se na území České republiky před zahájením řízení o správním vyhoštění (zahájeném dne 8. 4. 2008) neoprávněně. Shledal proto naplnění podmínek § 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb. (správně zákona č. 326/1999 Sb. – poznámka NSS).

Proti usnesení městského soudu podal kasační stížnost žalobce (dále stěžovatel), v níž namítal, že udělením správního vyhoštění bylo zasaženo do jeho základních práv a svobod. Byl porušen především čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod. Výkonem uloženého správního vyhoštění mu bylo znemožněno vykonávat zaměstnání, za jehož účelem mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu. Z dikce zákona vyplývá, že citovaný článek se vztahuje na každého, nejen na občany České republiky. Podle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod se může každý, „kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkouvání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.“ Z uvedeného vyplývá, že odmítnutí žaloby bylo v příkrém rozporu s Listinou a tedy ústavním pořádkem České republiky. Tento názor stěžovatele se opírá i o rozhodnutí Ústavního soudu Pl. ÚS 26/2007, kterým bylo ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., zrušeno ke dni 17. 12. 2008, neboť bylo v rozporu s čl. 36 odst. 2 Listiny. Stěžovatel v kasační stížnosti uváděl další námitky, které však směřovaly proti rozhodnutí správních orgánů. Kasační stížností se domáhal zrušení napadeného usnesení městského soudu a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je důvodná.

Nálezem Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 26/07, bylo ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 161/2006 Sb., zrušeno dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Ústavní soud dospěl v citovaném nálezu k těmto závěrům:

„Podle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nesmí být z pravomoci soudu vyloučeno přezkouvání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny. Toto právo je formulováno obecně, není omezeno na občany České

republiky. Pokud je tedy rozhodnutím o správním vyhoštění možné zasáhnout do nějakého základního práva či svobody cizince, neobstojí ustanovení zákona vylučující jeho soudní přezkum.

Přestože subjektivní ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území České republiky neexistuje, Listina cizincům nepochybně zaručuje práva, která mohou být vyhoštěním dotčena. Listina přitom nijak nerozlišuje mezi tím, zda se cizinec zdržuje na území ČR oprávněně, či nikoliv. I rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který na území ČR nepobývá oprávněně, může zasáhnout do řady jeho základních práv, např. do práva na život, práva nebýt podroben mučení a jinému ponižujícímu zacházení nebo trestání, do práva na ochranu soukromého a rodinného života atd. Ustanovení zákona o pobytu cizinců, které za této situace vylučuje soudní přezkum rozhodnutí o správním vyhoštění, je proto v rozporu s čl. 36 odst. 2 Listiny.“

Z těchto závěrů vychází Nejvyšší správní soud i v této projednávané věci, protože jsou na ni zcela použitelné. Z toho vyplývá, že žalobu stěžovatele měl městský soud věcně projednat. Protože tak městský soud neučinil z důvodu svého právního závěru uvedeného v napadeném usnesení, zrušil Nejvyšší správní soud toto usnesení a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), v němž bude vycházet ze závěrů vyjádřených v nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 26/07.

V novém rozhodnutí rozhodne městský soud i o nákladech tohoto řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu